

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 5. Ordo Fratrum Prædicatorum approbatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A. C. 1216.

pta tamen uxore, sæcularium more vivebant. Ipse Episcopus, Decanus, Archidiaconus, & Capitulum Cenomane hujusmodi Clericis, læsa Regine jurisdictione, favebant. Ergo Papa Regine licentiam dedit, qua suo in eos jure uteretur, atque eadem ab iis obsequia ac a ceteris civibus uxores habentibus exigeret. Illud quoque concessit, ut eodem modo & rigore omnes plecteretur, qui se Clericos dicerent, si sine habitu & tonsura in recenti delicto caperentur.

c. 27.
de privil.

§. V.

Ordo Fratrum Prædicatorum approbatur.

Ford. M.S. vit. per Theod. lib. 1. c. ult. ap. Sur. 4. Aug. Honorius Papa, Pontificatum auspiciatus, solemniter rito Ordinem Fratrum Prædicatorum approbavit. Concilio Lateranensi soluto, S. Dominicus, ad Socios suos reversus, retulit, sibi a Summo Pontifice Innocentio fuisse imperatum, ut cum ipsis Regulam antea approbatam, quam sequerentur, sibi deligeret. Ergo unanimi consensu Regulam S. Augustini recipiunt, quibusdam Constitutionibus arctioris Disciplinæ adjunctis. Ut vero in officio Prædicationis, quod præcipue implendum sibi proponebant, nullum superesset impedimentum, edicere statuerunt.

Sup. Lib. LXXVII. §. 52.

statuto, vetuerunt, ne Ordo agros bo-
 nave alia immobilia possideret, sed so-
 lummodo census acciperet. Anno mil-
 lesimo ducentesimo decimo sexto, cum
 Fulco Episcopus primam eis Ecclesiam,
 S. Romani honori Sacram, in urbe To-
 losana donasset, prope eandem Eccle-
 siam illico claustrum cum Cellulis, in
 quibus literarum studiis vacarent & no-
 cturno tempore acquiescerent, ædifica-
 tum est. In illis initiis sexdecim haud
 plures Fratres numerabantur. Exinde
 S. Dominico Romam reverso, & quadam
 nocte, ut solebat, in Ecclesia oranti,
 conspicuus factus est Dei Filius, qui, cum
 ad dexteram Patris sui sederet, iracun-
 dia contra peccatores excitatus surrexit,
 tria jacula manu tenens, quibus eos ex-
 terminaret. Telum primum contra su-
 perbos, alterum contra avaros, tertium
 contra libidinosos vibrabat. Sancta
 Christi Mater amplectebatur filii sui pe-
 des, ac pro peccatoribus deprecans, *est*
mibi servus fidelis, inquiebat, quem in
orbem terrarum mittes prædicaturum,
& convertentur peccatores. Est mibi
& alius piissimus servus, quem ei ad-
jutorem jungam. Salvator mitigatus
 esse videbatur, petiitque a Matre hos
 duos servos sibi ostendi. Ipsa S. Domi-
 nicum, & quemdam alium, S. Dominico
 ignotum, monstravit. Cum vero Do-
 minicus

Sæcul. XIII.
 A.C. 1216.

Vincent.
 spec. hist. lib.
 XXX. c. 66.

vit. lib. II.
 c. I.

Sæcul. XIII. minicus eundem altera die in Ecclesia
 A.C. 1216. obvium habens agnovisset, in ample-
 xum ruens, *tu meus socius eris*, ait, *tu*
mecum in vinea Domini laborabis, nec
nos unitos quisquam valebit vincere. Er-
 rat vero is socius S. Franciscus, a quo
 S. Dominici Discipuli hanc visionem ac-
 ceperunt.

Ea igitur excitatus Dominicus Pa-
 pam & Cardinales adire non dubitavit,
 & quamvis esset solus, pauper, ac omni
 humana ope destitutus, nihilominus
 quæcunque petebat, atque Ordinis sui
 confirmationem impetravit. Hujus
 confirmationis duæ Bullæ exhibentur,
 eadem die, vigesima secunda Decembris
 anno millesimo ducentesimo decimo ser-
 to, datæ, atque ad Fratrem Dominicum
 Priorem S. Romani Tolosæ, & ad eius
 socios fratresque, qui vitam Regularem
 professi, vel professuri sunt, directæ.

ap. Rainald. Prioris Bullæ, quæ publice edita fuisse
 n. 49. videtur, hæc est summa: *Nos attenden-*

Bzov. n. 9. *Fidei, & vera Mundi lumina, hunc Or-*
dinem tuum cum omnibus bonis suis &
juribus confirmamus. In altera Bulla

Bull. Ho- duodecim Capita complectente, dicit
 nor. III. n. 2. Papa, quod Ecclesiam S. Romani sub præ-
 sidium suum suscipiat, & velit, ut Ordo
 Canonicus, nempe Canonicorum, qui
 illuc secundum Regulam S. Augustini
 intro-

introduciti erant, in perpetuum confer- Sæcul. XIII.
 vetur. Eisdem possessionem omnium A. C. 1216.
 bonorum, quæ illa Ecclesia tenebat, vel
 acquisitura erat, in posterum asserit.
 Eximit ab obligatione dandi decimas, si
 novalia suis manibus vel suis sumtibus
 excolant, & si pecora alant. Ab Epi- art. 9.
 scopo Diocesano petant sacra Olea, con-
 secrationem Altarium & Ecclesiarum,
 ac Ordinationem Clericorum. Prior
 liberis Fratrum Suffragiis, nulla vi, nul-
 la fraude interveniente, eligatur. Ex
 hac Bulla dispicimus, Fratres Prædica-
 tores a primo suo Instituto nec Mendi-
 cantes, nec a Jurisdictione Episcopi Dicc-
 cesani exemptos, sed Canonicos Regula-
 res fuisse; Unde Honorius Papa, Ordi-
 nem eorum ratum habens, contra De-
 cretum Concilii Lateranensis, novæ Re-
 ligiosæ Familiæ institutionem prohiben-
 tis, nihil egit (*).

S. Domi-

(*) De rebus & possessionibus Ordinis
 FF. Prædicatorum in Natali Alexandro pag. 462.
 Sec. XIII. & XIV. legere est: *Unde refellitur
 Flaminius, qui S. Dominicum ante confirmatum
 Ordinem possessiones abdicasse scripsit. Id e-
 nim duntaxat factum est post quadriennium ab
 Ordinis Confirmatione in primis Comitibus Ge-
 neralibus Bononiæ celebratis anno millesimo du-
 centesimo vigesimo.*

Ab

Sæcul. XIII. S. Dominicus, Ordine suo a Sede
 A.C. 1216. Apostolica ita confirmato, cum quadam
 die in Ecclesia S. Petri orans a Deo pe-
 teret, ut eundem Ordinem suum con-
 servaret & propagaret, visus est sibi S. Pe-
 trum & S. Paulum ad se venientes con-
 spicere. S. Petrus baculum & S. Pau-
 lus librum ei tradebat, additis verbis:
Vade, ad hoc Ministerium te Deus elegit.
 Et ipse illico filios suos, per totum Mun-
 dum divisos, binos, verbum Dei prædi-
 cantes, vidit. Ergo Tolosam reverlas

vit. 11. c. 1.

Vincent.
 XXX. c. 66.

vit. c. 2.

Ab eodem S. Patriarcha ROSARII Be-
 atæ Virginis Deiparæ, afflante Spiritu Sancto
 ipsa Cælorum Regina revelante, inventa devo-
 tio est, quam Albigensum impietati opposi-
 tuisque Alumnis prædicandam tradidit: quod
 non solum Ordinis Scriptores referunt, sed Sa-
 cri Pontifices Leo X. Pius V. & Sixtus V. Ap-
 postolicis Diplomatum profitentur, quorum
 verba legere est apud Malvendam in Annalibus
 ad annum 1215. p. 132. Nec persuadet contra-
 rium Theodorici de Appoldia ea de re silentium
 in vita S. Dominici, & Thomæ Cantipratensis
 lib. II. c. 29. Articulis 6to, & octavo tres In-
 timationum Angelicarum quinquagenas a quibus
 dam Beatae Mariae Virgini devotis recitari
 solitas memorantis, de Auctore autem devo-
 tionis hujus nihil dicentis. Satis enim notum
 est quam leve sit negantis argumenti pondus
 contra positiva disertaque testimonia. &c. Hoc
 usque Natalis.

Sæcul XIII.
A. C. 1216.

Fratribus suis dixit, quod animo consti-
tisset, hæc accepta a Deo mandata ex-
equi, eosque, paucitate ipsorum non ob-
stante, in varias orbis partes spargere,
tāquam grana seminis, quod projicitur,
ut fructum afferat. Ipsi subiti propositi
novitatem mirabantur, nec illud etiam
probabatur Simoni, Comiti Montfortio,
Archiepiscopo Narbonensi, Episcopo To-
losano, aliisque Præsulibus, qui secun-
dum prudentiæ humanæ regulas virum
sanctum a consilio Fratres suos tam ci-
to a latere suo avellendi dimovere co-
nabantur.

Anno sequente millesimo ducentesi-
mo decimo septimo, novo Ordini Præ-
positum, cum Abbatis titulo, eligi cura-
vit. Erat is Frater Mathæus, qui solus
Abbatis nomen gessit, nam postea Præ-
positus Generalis Fratrum Prædicatorum
Magister, Familiarum autem privatarum
præfecti, Priores dicti sunt. Eo autem
consilio S. Dominicus Abbatem eligi vo-
luerat, quod ipse, motus spe Martyrium
consequendi, animo constitisset, ad
Saracenos proficisci, & Evangelium præ-
dicare. Hinc etiam aliquamdiu bar-
bam aluit. Ac sub illud tempus Fra-
tres quatuor Gomezium, Petrum, Mi-
chaelem, & quartum, sibi cognominem
Dominicum, in Hispaniam misit. Alios
quatuor Parisios misit, videlicet Ma-
thæum

Hist. Eccles. Tom. XIX.

G g tbaum

Sæcul. XIII.
A. C. 1216.

Jord. M. S.
M. S. Viñ.
ap. Duboulay
p. 90.

thæum Abbatem, & Bertrandum, virum sponte sua rigoris amantem, olim S. Dominici in suis itineribus socium. Literas Papæ habebant, ex quibus Instituti sui Confirmationem ostenderent. His junxerat duos alios Joannem ex Navarra & Laurentium natione Anglum, ut Lutetiæ literarum studiis vacarent. Tertia iterum alii paulo post missi, Manes, S. Dominici Frater, Vir sanctus & contemplationi deditus, Michael Hispanus, & Otherius Normannus, frater Conversus. Septem itaque fratres, ubi die duodecima Septembris anno millesimo ducentesimo decimo septimo Parisios pervenissent, in quadam domo conductâ, inter ædes Episcopales & Hospitium positâ, aliquamdiu diversati sunt. Anno sequente millesimo ducentesimo decimo octavo Magister Joannes Decanus S. Quintini & Universitas Parisiensis, rogante Papa, domum S. Jacobi Dominicanis donarunt, in quam die decima Augusti introducti sunt. Ab hoc tempore Fratres Ordinis Prædicatorum in tota Francia Jacobini vocantur.

§. VI.

Res Albigensium.

ap. Rainald.
n. 50. 1 ep.
190. ibid.

Inter hæc Honorius Papa S. Dominico & ejus Fratribus scripsit, hortatusque est, ut ad labores Apostolicos in Occitania